

Verwijzing

Dit is een afschrift van het in steno genotuleerde verslag van Bruno Gröning, gehouden 7 september 1950 bij natuurgeneeskundige Enderlin, in München.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:

www.bruno-groening-stiftung.org

Toespraak van Bruno Gröning, München, 7 september 1950

“Nu pas ben ik er aan toe gekomen, een paar woorden tot u te spreken.”

Beste genezing zoekenden!

Nu pas ben ik er aan toe gekomen, een paar woorden tot u te spreken. Het spreken alleen is niet bepalend, bepalend is de goede daad. Zoals het hier tot nu toe was, dat de kinderen die er waren bevoorrecht waren, en daarom het eerst behandeld werden en de ouderen daar gewoon rekening mee moesten houden.

Het zou in feite niet nodig zijn, om jullie dit allemaal mee te geven, wat jullie hier tegen komen of wat jullie allemaal kunnen verwachten. Want ieder van jullie is voor het grootste deel hierheen gekomen, om gezond te worden, en hiervoor heeft men in feite niet veel nodig. Van de aanwezige zieken hoeft niemand mij te vertellen met welk lijden hij belast is. Dit weet ik ook zo, zonder dat jullie mij iets zeggen. Maar ik moet jullie wel vragen, jullie niet mentaal te belasten met jullie ziekte, dit wil zeggen, er niet aan te denken, niet zeggen, nu moet dit, dat, er moet iets gebeuren. Mijn spreuk is: Niets verlangen, maar verkrijgen! En zolang jullie bezig zijn met jullie lijden, is het voor mij onmogelijk, jullie het lijden te ontnemen. Het gaat, zoals ik het tot nu toe gedaan heb en verder ook zal blijven doen, beter dan jullie je dit hadden gedacht. Ieder heeft zo zijn eigen idee. De een denkt ik zou dit, de ander denkt, ik zou dat moeten doen. Ik geef de mens nooit het recht, iets van mij te verlangen. Daarom zeg ik, hij moet krijgen, hij moet ontvangen, dat wat hij nodig heeft, om gezond te worden. En niet te veel inspannen, niet de ziekte koesteren, dit wil zeggen niet teveel met de ziekte bezig zijn. Bij slechthorenden is het immers zo: “Ik hoor niks, en hier en daar heb ik pijn.” Als ik nu de vraag stel, diegene die pijn heeft, steek de rechterhand op.

Zodat jullie mij goed begrijpen, wil ik jullie dit kort uitleggen. Als ik 30 jaar geleden zou hebben verteld over een radiotoestel, dat wanneer een mens ergens spreekt, bijvoorbeeld in Berlijn of München of ergens in een ander land, dat men dit uit dit radiokistje hoort, dan hadden jullie gezegd: *Bij hem klopt iets niet.*

Vandaag is het voor iedereen vanzelfsprekend. Het is ook niet te verklaren. Wat de zender zendt, kunnen jullie via dit ontvangtoestel ontvangen; het gaat draadloos. En precies zo krijg ik voortdurend berichten, zoals vandaag weer twee geestelijken hier waren en mij vertelden over mensen, die ik nog nooit in mijn leven had gezien. Zij hebben alleen de wens uitgesproken – en wel daarom, het moet wel om een zieke gaan. En ik heb gehoor gegeven aan hun wens. Niemand hoefde mij te zeggen welke ziekten de een of ander had of heeft. Dit heb ik ze gezegd, voor de zieken heb ik hen dit meegegeven, en het een klopt zoals het andere. Niet elk mens heeft hetzelfde lijden, en juist daarom, omdat het zo verschillend is, en wanneer ik zeg, dat in deze seconde iemand aangesproken is, zonder de naam, woonplaats of ziekte te noemen, dat gebeurde zo. Het is voor jullie onbegrijpelijk zoals ik reeds zei, 30 jaar geleden over de radio. Het is draadloos, vanzelfsprekend. Maar wanneer ik over de radio vertelde, zo was dit kunstmatig werk. En dit is natuurlijk. Alleen voor jullie op dit moment onbegrijpelijk, want ieder van jullie denkt, ik zou iedereen afzonderlijk moeten behandelen. En als hij met zijn lijden bezig is, is het helemaal onmogelijk te ontvangen, want hij is immers belast. En als ik genezingen op afstand afroep, de zieke heeft niets geweten, dat iemand om genezing gevraagd heeft. Niets heeft hij geweten, en het was precies het juiste moment. En dat is het mooie, en dat is steeds weer het bewijs, zo kan ik duizenden bewijzen opnoemen. Maar het is niet van belang, want als jullie naar mij toe zijn gekomen met het grootste vertrouwen, dan ontvangen jullie ook dat wat jullie nodig hebben om gezond te worden. Dat is de genezingsstroom. Het is niet nodig jullie aan te raken. Wanneer sommige mensen denken, die heeft helemaal niet met mij gesproken, ik zou hem graag de hand hebben gegeven. Maar er zijn immers mensen, die een verlangen hebben. Veel mensen zijn erin geslaagd, dat zij een deel van mijn lichaam of kleding konden aanraken, maar nodig is dit niet. Wie het vertrouwen heeft, bij hen gebeurt dit ook zo.

Het is helemaal niet anders. Jullie zijn allemaal veel te dicht, te veel in mijn nabijheid, lopende moet ik mij steeds weer afschermen, dat jullie niet teveel krijgen, anders zouden jullie niet alles kunnen geloven.

Er was hier een mevrouw, die op de eerste dag iets gevoeld had en liet zojuist weten, dat zij thuis een sterke reactie had gehad; van alles had zij gevoeld. Dit is niet één persoon, er zijn zo velen. Het is immers veel sterker, dan jullie eigenlijk hier aannemen kunnen, dat is mij helemaal duidelijk. Maar wie de weg naar mij heeft gevonden, hoop ik, komt tevens met het grootste vertrouwen naar mij toe. Want wie reeds vooraf met wantrouwen komt, die kan beter thuisblijven. Maar als jullie nu juist deze gelegenheid hebben waargenomen, zijn jullie niets anders dan getuigen. Ik weet dat er steeds weer mensen zijn: *Ja, Gröning is er, ja, hij moet er zijn.* De mens verlangt het meteen: *Ik moet hem zien, ik moet hem horen, misschien moet ik hem de hand geven of iets anders.*

Verwaand ben ik niet.

Waarom doe ik dat eigenlijk, dat ik mij voor alle zieke mensen inzet. Misschien om rijk te worden? Nee. Of toch. Rijk worden wil ik niet, alleen, ik ben rijk geworden. Maar niet zoals de mensen dachten, rijk aan geld en bezit. Nee, ik heb niks en ik wil niks. Maar toch ben ik rijk geworden. De mens denkt, rijk te zijn, als hij geld en bezittingen heeft. Daarom is hij ook rijk, ook zeer rijk, heel erg rijk, men kan ook zeggen steenrijk aan ziekten. God zij dank is het in het leven zo, dat deze persoon de gezondheid niet kan kopen, ook niet met geld. En als mensen gedacht hadden, dat zij naar mij zouden komen en de gezondheid konden kopen, en zij zich in hun leven nog nooit hadden vergist, dan wel deze keer. Dat is hier niet het geval, dat jullie hier wellicht grote bedragen moeten betalen. Maar de gezondheid kopen, nee, het is immers ook niet mogelijk, dat jullie de gezondheid via een arts kunnen verwerven met geld. Hier ligt het grotendeels aan de mensen zelf, om de gezondheid te verkrijgen. De natuur, het goddelijke, helpt ieder mens, en geneest ook. Waarom is het zelfs zover gekomen; met zekerheid kunnen wij zeggen, dat 90% van alle mensen ziek is. Als ik zeg, wat was het eerst, toen de mensen op deze aarde waren, wat hebben zij het eerst gemaakt: een onderdak! Nu noemt men het huis, woonhuis. Ja, en toen men vaststelde dat er zieke mensen waren, heeft men ziekenhuizen gebouwd. En dat heeft zo ver om zich heen gegrepen, dat er geen verschil meer is tussen woonhuizen en ziekenhuizen, er zijn alleen nog maar ziekenhuizen. Ik kan in elk huis, in elke woning gaan, overal is op zijn minst een zieke. Dus er zijn geen woonhuizen meer, maar alleen nog ziekenhuizen.

En hoe is het in het algemeen zover gekomen, dat de mens ziek is geworden? In plaats van beter, steeds slechter. Het zijn meer mensen, er zijn ook meer ziektes. Ja, hoe? De mens is in de loop der jaren dermate slechter geworden, en als de mens slecht is, dan heeft hij een onzekerheid, zo een onrust in zich, en die onrust heeft verdere gevolgen. Zijn ziel is onrein, en hij is geestelijk belast, geestelijk ziek. Niet, dat jullie de schuldigen zijn, nee, dat zijn reeds de voorouders, die er al waren, waar jullie van afstammen. De een belast de ander. En daarom is ook het geestelijk leed hier licht voelbaar, wanneer de ouders met hun kinderen hier waren, dat de een de ander, dit wil zeggen een persoon de andere, geestelijk kan belasten. Toen er nog maar weinig mensen op deze aarde waren, is men ertoe overgegaan, als de een hier en daar ergens een zieke plek in of aan zijn lichaam bemerkte, dan was hiervoor iets; hij plukte een kruid, iets, dat ook tot de levende wezens behoorde. Als hij het kruidje in de hand nam, dan bemerkte hij iets, ja, er ging iets door zijn lichaam, maar zijn lijden, zijn pijnen was hij kwijt. De eerste mensen hadden zo van alles, zij namen ook al eens het kruidje in de mond, of de kruidjes werden ergens op gelegd, *ach, dat geneest wel, ja, en het oog was gezond, het gehoor was er weer.*

En dat heeft men in de loop der jaren vastgesteld, dat dat natuurgeneeskruiden waren. God heeft ons op deze aarde gezet en heeft ons alles meegegeven op onze weg, zodat wij ons ook kunnen genezen. Nemen we vandaag nog een dier, bijvoorbeeld een koe. Welke koe is het gezondste, en welke koe geeft de meeste melk? Als het gras door elkaar groeit, als alles mooi gemengd is. Er zijn mensen geweest, die hebben gras gezaaid en dachten, die ene grassoort zou dit vee ook in leven houden en zou hem dat geven, datgene wat hij werkelijk nodig heeft om te leven. Nee, dat was te weinig. Deze koeien zijn meestal ziek. De koe haalt zich als zij ziek geworden is, wel dat kruid, dat zij nodig heeft om gezond te worden.

Als wij mensen dat ook hadden gedaan, door later een thee te maken van deze kruiden, te hebben gedronken, en onze buikpijn en hoofdpijn of anders, zouden zijn verdwenen. Zo is men er steeds dichterbij gekomen tot het verder was overgenomen en de mensen dachten, zich van dit goddelijke wat God ons op deze aarde heeft gegeven, los te maken en iets kunstmatigs te maken. Toen zag het heel anders uit. De mens heeft zich helemaal losgemaakt van het zuiver natuurlijke, hij werd verbitterd, op een weg geleid, die geen natuurlijke, maar een kunstmatige was. En daarmee kan men een mens niet helpen. De natuur heelt! De grootste arts van alle mensen is en blijft God. Als de een of andere mens nauw met hem verbonden is, zo bezit hij daadwerkelijk over krachten zodat hij zijn medemens kan genezen. Kunstmatig zit het zo: radio en ontvangst toestel. Wat de zender uitzendt, kan het ontvangst toestel ontvangen, maar kunstmatige stroom, zoals ook het apparaat kunstmatige stroom heeft, om de golf te ontvangen. En deze stroom hebben jullie allemaal, alleen hebben jullie je losgemaakt van het natuurlijke. En zoals er een radio is, zo is er televisie, peil apparaten, om vliegtuigen, schepen en andere chassis draadloos te kunnen besturen. Zo wordt ook de mens op de natuurlijke weg bestuurd, door wie? Waar we allemaal in moeten geloven, de weg, die wij allemaal moeten gaan. Waar wij allemaal in moeten geloven, is enkel God. Wij mensen zijn kinderen van God. Wij zijn van de ware goddelijk weg afgedwaald, wij zijn een andere weg ingeslagen. En daarom zijn wij uit deze besturing op afstand gekomen. Wij worden niet meer bestuurd, de mens loopt wild rond, hij heeft zich afgezonderd van de goddelijke weg en kan niet meer worden geleid. Het is gemakkelijk jullie weer naar deze weg te leiden, als jullie deze willen gaan. Dan krijgen jullie ook dat zuiver natuurlijke, dat goddelijke, dat hier de Heilstrom is.

Ik denk dat ik jullie niet veel meer hoeft te vertellen. Laat jullie lijden los, als ik jullie er heel kort om vraag, geef het mij!

Mag ik vragen, wat jullie in het bijzonder hebben gevoeld?

Ga thuis precies zo zitten, zoals jullie hier hebben gezeten, als jullie je gezondheid iets waard is; jullie zullen wel wat tijd moeten investeren.

Zodat jullie mij nog beter begrijpen: Het is nog nooit gebeurd dat men de radio naar de uitzender draagt, om de radiofrequentie te ontvangen, maar men blijft met het apparaat thuis. Precies zo kunnen jullie ook thuis ontvangen. Jullie zijn nu aangesproken en kunnen thuis net zo ontvangen als hier. Ik vraag jullie daarom niet te zeggen: *Zo vaak ik er heen ga, zoveel beter is het*. Nee, alleen in het geval, als ik mensen zelf hierheen laat komen.

Zodat jullie niet voor niets hier hebben gewacht, ik weet, iedereen heeft thuis nog enkele zieken, en voor deze vraag ik jullie eveneens de gezondheid mee te nemen. Kijk alsjeblieft op de klok en jullie zullen vaststellen dat op dit moment de zieken thuis ook zijn behandeld. En iedereen zal jullie mededelen, dat hij een vreemd gevoel in zijn lichaam heeft waargenomen.

Ik wens de zieken thuis alle goeds en bij jullie precies hetzelfde. Laat alsjeblieft van je horen en geef mij schriftelijk bericht. Alle goeds.

Bron

Archief Bruno Gröning Stichting